

PIRMĀS INSTANCES TIESAS RĪKOJUMS (piektā palāta)

2004. gada 28. maijā *

Lieta T-253/03

Akzo Nobel Chemicals Ltd, Sarija [Surrey] (Apvienotā Karaliste),

Akros Chemicals Ltd, Sarija [Surrey], ko pārstāv C. Svāks [C. Swaak] un M. Moliks [M. Mollica], advokāti,

prasītājas,

ko atbalsta

Council of the Bars and Law Societies of the European Union, Brisele (Beļģija), ko pārstāv J. Flins [J. Flynn], QC,

* Tiesvedības valoda – angļu.

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Hāga (Nīderlande), ko pārstāv O. Brūvers [*O. Brouwer*], advokāts,

un

European Company Lawyers Association (ECLA), Brisele, ko pārstāv M. Dolmans [*M. Dolmans*], K. Nordlanders [*K. Nordlander*], advokāti, un J. Templs Langs [*J. Temple Lang*], *solicitor*,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv R. Veinraits [*R. Wainwright*] un K. Ingena-Husca [*C. Ingen-Housz*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja,

par *Section on Business Law of the International Bar Association* iesniegto pieteikumu par iestāšanos lietā, lai atbalstītu prasītāju prasījumus šajā lietā, kuras priekšmets ir prasība atcelt 2003. gada 8. maija Lēmumu C (2003) 1533 galīgā redakcijā, ar ko noraida lūgumu ievērot klienta un advokāta savstarpējās saziņas

konfidencialitāti (*legal professional privilege*) attiecībā uz noteiktiem dokumentiem, kas izņemti, veicot izmeklēšanu atbilstoši 14. panta 3. punktam Padomes 1962. gada 6. februāra Regulā Nr. 17 — Pirmā regula par Līguma [81.] un [82.] panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.).

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja P. Linda [*P. Lindh*], tiesneši R. Garsija-Valdekasass [*R. García-Valdecasas*] un Dž. D. Kuks [*J. D. Cooke*],

sekretārs H. Jungs [*H. Jung*],

izdod šo rīkojumu.

Rīkojums

1. Komisija, pamatojoties uz 14. panta 3. punktu Padomes 1962. gada 6. februāra Regulā Nr. 17 — Pirmā regula par Līguma [81.] un [82.] panta īstenošanu (OV 1962, 13, 204. lpp.), 2003. gada 30. janvārī pieņēma Lēmumu C (2003) 85/4, kas uzņēmumiem, tostarp arī *Alko Nobel Chemicals Ltd* un *Akcros Chemicals Ltd* (turpmāk tekstā — “prasītāji”) un viņu attiecīgajām filiālēm, uzdeva pakļauties izmeklēšanai, kuras mērķis ir meklēt pierādījumus iespējamām pret konkurenci

vērstām darbībām (turpmāk tekstā — “2003. gada 30. janvāra Lēmums”). 2003. gada 10. februārī Komisija pieņēma Lēmumu C (2003) 559/4 (turpmāk tekstā — “2003. gada 1. februāra Lēmums”), kas arī balstīts uz 14. panta 3. punktu Regulā Nr. 17 un ar kuru labots 2003. gada 30. janvāra Lēmums.

- 2 Pamatojoties uz šiem lēmumiem, 2003. gada 12. un 13. februārī prasītāju telpās Eklesā [*Eccles*], Mančestrā (Apvienotajā Karalistē), tika veikta izmeklēšana uz vietas. Šīs izmeklēšanas laikā Komisijas ierēdņi nokopēja lielu daudzumu dokumentu. Pārbaudes laikā prasītāju pārstāvji informēja Komisijas ierēdņus, ka uz noteiktiem dokumentiem var attiekties klienta un advokāta savstarpējās saziņas konfidencialitāte. Attiecīgo dokumentu pārbaudes laikā radās strīds par pieciem dokumentiem, kas apstrādāti divos dažādos veidos. Komisijas ierēdņi uzreiz nenonāca pie galīgā lēmuma par to, vai uz diviem no dokumentiem attiecas minētā aizsardzība. Tāpēc viņi šos dokumentus nokopēja un ievietoja aizzīmogatā aploksnē, ko, pabeidzot izmeklēšanu, viņi paņēma līdzī. Kas attiecas uz pārējiem trim apskatāmajiem dokumentiem, par pārbaudi atbildīgais Komisijas ierēdnis uzskatīja, ka tos neaizsargā profesionālās juridiskās privilēģijas, tāpēc nokopēja tos, un kopijas novietoja kopā ar pārējiem dokumentiem, tos nenošķirot aizzīmogatā aploksnē.
- 3 2003. gada 17. februārī prasītāji Komisijai nosūtīja vēstuli, kurā tie izklāstīja, kāpēc viņuprāt uz visiem pieciem dokumentiem attiecas profesionālās juridiskās privilēģijas. Ar 2003. gada 1. aprīļa vēstuli Komisija informēja prasītājus, ka no viņu 2003. gada 17. februāra vēstulē minētajiem argumentiem nav iespējams secināt, ka uz šiem dokumentiem patiešām attiecas profesionālās juridiskās privilēģijas. Tomēr savā vēstulē Komisija norādīja, ka prasītāji divu nedēļu laikā var iesniegt savus apsvērumus par Komisijas sākotnējiem secinājumiem, un pēc šī termiņa beigām Komisija pieņems galīgo lēmumu.

- 4 Ar pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemts 2003. gada 11. aprīlī, prasītāji cēla prasību, ar ko tie būtībā prasa atcelt Komisijas 2003. gada 10. februāra Lēmumu, un, ciktāl nepieciešams, 2003. gada 30. janvāra Lēmumu, kas prasa, lai prasītāju sabiedrības un to attiecīgās filiāles pakļautos minētajai izmeklēšanai (lieta T-125/03 *Akzo Nobel Chemicals* un *Akcros Chemicals*/Komisija).

- 5 2003. gada 8. maijā Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 17 14. panta 3. punktu, pieņēma Lēmumu C (2003) 1533 galīgā redakcijā (turpmāk tekstā — “2003. gada 8. maija Lēmums”). Šī Lēmuma 1. punktā Komisija noraidīja prasītāju pieprasījumu atdot tiem minētos dokumentus un pieprasījumu, lai Komisija apliecinātu, ka visas šo dokumentu kopijas, kas bija Komisijas rīcībā, ir iznīcinātas. Bez tam 2003. gada 8. maija Lēmuma 2. punktā Komisija norādīja, ka ir iecerējusi atvērt aizzīmogoto aploksnī, kurā atradās divi no šiem dokumentiem.

- 6 Ar pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemts 2003. gada 4. jūlijā, prasītājas, pamatojoties uz EKL 230. panta ceturto daļu, prasa atcelt 2003. gada 8. maija Lēmumu.

- 7 Ar pieteikumiem, kas iesniegti, attiecīgi, 2003. gada 30. jūlijā, 7. augustā un 18. augustā, *Council of Bars and Law Societies of the European Union* (Eiropas Savienības Advokātu apvienību padome, turpmāk tekstā — “CCBE”), *Agemene Raad van Nederlandse Ordre van Advocaten* (turpmāk tekstā — “Nīderlandes Advokātu padome”) un *European Company Lawyers Association* (Eiropas Uzņēmumu juristu apvienība, turpmāk tekstā — “ECLA”) iesniedza pieteikumus par iestāšanos lietā, lai atbalstītu prasītāju prasījumus. CCBE, Nīderlandes Advokātu padomei un ECLA ar to pašu piektās palātas priekšsēdētāja rīkojumu tika atļauts iestāties lietā.

- 8 2003. gada 25. novembrī *Section on Business Law of the International Bar Association* (turpmāk tekstā — “SBL”), ko pārstāvēja J. Buharts [*J. Buhart*], advokāts, iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā, lai atbalstītu prasītāju prasījumus.
- 9 Savā pieteikumā par iestāšanos lietā *SBL* norāda, ka šīs lietas iznākums būtiski skar tās intereses. Tā apgalvo, ka lieta attiecas uz principa jautājumiem par profesionālām juridiskām privilēģijām un ka tādēļ prasītājiem nelabvēlīgs spriedums tieši skartu tos apvienības biedrus, kuri ir uzņēmumu juristi. *SBL* atzīmē, ka 2002. gada 31. maijā tā pieņēmusi rezolūciju, kas atbalsta profesionālā noslēpuma principa ievērošanu attiecībā uz uzņēmumu juristiem ikvienā jurisdikcijā. *SBL* uzskata, ka tai ir tiešas un īpašas intereses attiecībā uz procesa iznākumu un ka tās pieteikums par iestāšanos lietā atbilst judikatūrā paredzētajiem kritērijiem, kas paredz atļaut iestāties lietā pārstāvošām apvienībām, kuru mērķis ir aizstāvēt savu biedru intereses. Visbeidzot, *SBL* lūdz Pirmās instances tiesu piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies saistībā ar šo pieteikumu par iestāšanos lietā.
- 10 Pieteikums par iestāšanos lietā tika izsniegts lietas dalībniekiem saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 1. punkta pirmo daļu.
- 11 2003. gada 18. decembrī iesniegtajos apsvērumos prasītāji norādīja, ka *SBL* ir pierādījusi, ka lietas iznākums skar tās intereses, un lūdza Pirmās instances tiesu lūgumu apmierināt. Ar atsevišķu dokumentu, kas tika iesniegts tajā pašā dienā, prasītāji lūdza nodrošināt konfidencialitāti attiecībā uz *SBL*.

- 12 2003. gada 9. decembrī iesniegtajos apsvērumos Komisija norādīja, ka *SBL* nav iesniegusi pietiekošus pierādījumus, kas skaidri pierādītu tās juridisku pastāvēšanu vai vismaz tās spēju pašai stāties tiesas priekšā, kā to prasa Reglamenta 44. panta 5. punkta a) apakšpunkts. No *SBL* statūtiem, piemēram, neizriet, ka tai ir piešķirtas tiesības iesniegt prasību Pirmās instances tiesā. Visbeidzot, Komisija lūdza Pirmās instances tiesu piespriest *SBL* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Komisijai radušies saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā. Atsevišķā dokumentā, kas tika iesniegts tajā pašā dienā, Komisija norādīja, ka tā nepieprasa nodrošināt konfidencialitāti attiecībā uz *SBL*.
- 13 2004. gada 7. janvārī iesniegtajos apsvērumos *CCBE* apgalvoja, ka *SBL* pieteikums par iestāšanos lietā ir nepieņemams. Proti, *CCBE* apšaubīja, vai *SBL* atbilst pamatprasībām, kas tiek izvirzītas juridiskām personām (Tiesas 1973. gada 11. decembra rīkojums apvienotajās lietās no 41/73, 43/73 līdz 48/73, 50/73, 111/73, 113/73 un 114/73 *Générale sucrière* u.c./Komisija, *Recueil*, 1465. lpp., 3. punkts, jo īpaši tādēļ, ka tā nevar autonomi pārstāvēt savus biedrus. *CCBE* atzīmēja, ka *SBL* ir tikai *International Bar Association* (turpmāk tekstā — “*IBL*”) sastāvdaļa, ko tā nav pilnvarota pārstāvēt. Tāpat *CCBE* norādīja, ka *SBL* nav pārstāvoša apvienība, kuras mērķis ir tās biedru interešu aizstāvēšana.
- 14 Pārējie pieteikumu par iestāšanos lietā iesniedzēji neiebilda pret šo pieteikumu par iestāšanos lietā.
- 15 Atbilstoši Reglamenta 116. panta 1. punkta trešajai daļai, piektās palātas priekšsēdētājs nodeva pieteikumu par iestāšanos lietā palātai.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 16 *SBL* ir viena no trim *IBA* nodaļām, kas ir institūcija, kura pārstāv juristus pasaules līmenī un kurā ietilpst kā advokātu kolēģijas un uzņēmumu juristu apvienības, tā arī individuāli praktizējoši juristi un advokāti. *SBL* savukārt veido individuāli juristi, precīzāk, vairāk nekā 12 500 starptautisko komercietisību jomā praktizējoši juristi, tostarp gan individuāli praktizējoši juristi, gan uzņēmumu juristi (kopā vairāk par 3 000), kas darbojas 185 valstīs.
- 17 Saskaņā ar Tiesas Statūtu 40. panta otro daļu, kas attiecībā uz Pirmās instances tiesu piemērojama saskaņā ar šo statūtu 53. panta pirmo daļu, tiesības iestāties lietās, ko izskata Pirmās instances tiesa, ir ne tikai dalībvalstīm un Kopienu iestādēm, bet tāpat arī visām citām personām, kas pierāda intereses attiecībā uz prāvas iznākumu.
- 18 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pārstāvošām apvienībām, kuru mērķis ir aizstāvēt savus biedrus, var atļaut iestāties lietās, kas skar nozīmīgus jautājumus, kuri pēc savas būtības iespaido šos biedrus (Tiesas priekšsēdētāja 1997. gada 17. jūnija rīkojums lietā C-151/97 P(I) un lietā C-157/97 P(I) *National Power* un *PowerGen*, *Recueil*, I-3491. lpp., 66. punkts, un 1998. gada 28. septembra rīkojums lietā C-151/98 P *Pharos*/Komisija, *Recueil*, I-5441. lpp., 6. punkts; Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 1999. gada 22. marta rīkojums lietā T-13/99 R *Pfizer*/Padome, Krājumā nav publicēts, 15. punkts, un 2001. gada 28. maija rīkojums lietā T-53/01 R *Poste Italiane*/Komisija, *Recueil*, II-1479. lpp., 51. punkts). Precīzāk, apvienībai var atļaut iestāties lietā, ja tā pārstāv nozīmīgu skaitu uzņēmumu, kas darbojas attiecīgajā nozarē, tās mērķi ietver savu biedru interešu aizstāvēšanu, lieta var skart nozīmīgus jautājumus, kuri iespaido šīs nozares darbību un tāpēc spriedums var nozīmīgi iespaidot tās biedru intereses (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1993. gada 8. decembra rīkojumu lietā T-87/92 *Kruidvat*/Komisija, ar ko noraidīts *Yves Saint Laurent Parfums SA* pieteikums par iestāšanos lietā, *Recueil*, II-1375. lpp., 14. punkts).

- 19 Pirmās instances tiesa šajā sakarā norāda, ka, saskaņā ar *SBL* Statūtu II punktu, *SBL* mērķi ir veicināt informācijas un viedokļu apmaiņu starp tās biedriem par tiesību aktiem, praksi un profesionālo atbildību saistībā ar komercdarbību un finanšu darbību visā pasaulē, veicināt saziņu starp tās biedriem un īstenot tādus ar iepriekš minēto saistītus projektus, ko atbalstītu "Section Council".
- 20 Tomēr Pirmās instances tiesa secina, ka *SBL* Statūti citu mērķu starpā neparedz savu biedru interešu aizstāvēšanu vai šo biedru pārstāvēšanu. Faktiski, *SBL* mērķis ir tikai sekmēt informācijas un kontaktu apmaiņu starp tās biedriem un organizēt konferences, kas veicina noteiktu tiesību jomu izpēti. Savā pieteikumā par iestāšanos lietā *SBL* norāda, ka tās uzdevums ir nodrošināt saviem biedriem, kas ir uzņēmumu juristi, forumu diskusijām un sniegt padomu par to, kā efektīvi strādāt uzņēmumā, nodrošinot uzņēmuma mērķu sasniegšanu un vienlaikus ievērojot augstus profesionālos standartus.
- 21 Turklāt Pirmās instances tiesa norāda, ka, saskaņā ar *SBL* Statūtu III punkta 1. daļu, tās biedri formāli ir *IBL* biedri, un *SBL* ir viena no *IBL* nodaļām. Tādējādi, saskaņā ar tās statūtu I punktu, *SBL* tika izveidota *IBL* ietvaros. Ir svarīgi piebilst, ka VII punkta 6. daļa nosaka — *SBL* nevar veikt darbības *IBL* vārdā, vai to pārstāvēt, bez iepriekšēja *IBL* pilnvarojuma vai *IBL* "Council" īpašas piekrišanas. Savā rakstā *SBL* šajā sakarā precizē, ka pieteikums par iestāšanos lietā nav iesniegts *IBL* vai kādas citas *IBL* nodaļas vārdā.
- 22 Attiecīgi Pirmās instances tiesa uzskata, ka *SBL* nav pārstāvoša apvienība, kuras mērķis ir uzņēmumu juristu interešu aizstāvēšana iepriekš minētās judikatūras izpratnē (sk. 18. punktu iepriekš).

- 23 Ievērojot iepriekš minēto, ir jāsecina, ka *SBL* nav pierādījusi, ka lietas iznākums skar tās intereses Tiesas Statūtu 40. panta otrās daļas izpratnē.
- 24 Līdz ar to pieteikums par iestāšanos lietā tiek noraidīts.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 25 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 1. punktam, lēmums par tiesāšanās izdevumiem jāietver galīgajā spriedumā vai rīkojumā par tiesvedības izbeigšanu. Tā kā šis rīkojums attiecībā uz *SBL* ir rīkojums par tiesvedības izbeigšanu, ir jāpieņem lēmums par tiesāšanās izdevumiem attiecībā uz tās iesniegto pieteikumu par iestāšanos lietā.
- 26 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam, lietas dalībniekam, kam rīkojums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt izdevumus, ja tas pieprasīts. Tā kā *SBL* rīkojums ir nelabvēlīgs, tai jāsedz savi tiesāšanās izdevumi un jāatlīdzina tiesāšanās izdevumi, kas radušies Komisijai saistībā ar šo procesu par iestāšanos lietā atbilstoši Komisijas iesniegtajiem prasījumiem. Tā kā ne prasītāji, ne personas, kas iestājušās lietā, nav pieprasījuši atlīdzināt to tiesāšanās izdevumus, tie savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) noraidīt *Section on Business Law of the International Bar Association* pieteikumu par iestāšanos lietā;
- 2) nelemt par prasītāju lūgumu nodrošināt konfidencialitāti attiecībā uz *Section on Business Law of the International Bar Association*;
- 3) *Section on Business Law of the International Bar Association* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā;
- 4) prasītājas un personas, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

Pasludināts Luksemburgā 2004. gada 28. maijā.

Sekretārs

H. Jung

Priekšsēdētāja

P. Lindh